

Thinget. Det er nemlig den Sætning, som er anført under Punktet b., idet der staar, at Rigsdagen frasiger sig Ret til at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til det for Finantsaaret 1877—78 afslagne Regnskab, „forfaauidt dette har Hjemmel i den af Rigsdagen for nævnte Aar vedtagne Finanslov“. Den Kvittering, som deri indeholdes, er aldeles uendelig. Det kan ikke ses, om Rigsdagen ved at vedtage denne Sætning vil sige: Regnskabet passerer, eller om den vil negte, at Regnskabet skal godkjendes. Saaledes som Traditionen og Fremgangsmaaden med Statsregnskabers Behandling i Rigsdagen hidtil har været, er denne Beslutning at anse for en Kvittering af Rigsdagen. Naar man har sagt i Beslutningen: kan ikke passere, er det det Samme, som at Kvittering er negtet for den paagjældende Post. Har man derimod brugt det andet Udtryk, er det det Samme, som om Rigsdagen har givet Kvittering for den Del af Statsregnskabet, som deri omtales; men her stille de ærede Forslagsstillere en ny Regel op, som hverken siger: Kvittering eller Ikke-Kvittering, som stiller det hen til en Fremtidsbegivenhed eller en fremtidig Undersøgelse, man veed ikke af hvem, om Regnskabet skal anses for at være godkendt eller ikke. Jeg forinoder, at Meningen er den, at forbeholde Ansvar mod Ministeriet for det Tilfælde, at der blev besluttet Rigsretstiltale mod Ministeriet i Anledning af Regnskabet for dette Aar. Jeg vedkjender mig atter her, forfaauidt det maatte være Meningen, at den foreliggende Forhandling ikke er indrettet til at være Afgjørelsesstedet for Rigsretstiltale eller Ikke-Rigsretstiltale. — I den anden Del af Endringsforslaget omtales særskilt den provisoriske Lov, og det skulde dog egentlig være i Anledning af den, at der skulde være forbeholdt Rigsretstiltale mod Ministeriet; men i den Sætning, jeg tillod mig at læse op, omtales kun vedtagne Finanslove og altsaa de Love for det paagjældende Finantsaar, som mindst synes at fordrer Rigsretstiltale. Der har tidligere i Rigsdagen og navnlig her i Folkethinget ved Statsregnskabets Afgjørelse fundet Henviisning eller Forbehold Sted med Hensyn til visse enkelte Poster; naar man ved Undersøgelse af Statsrevisionens Betænkning er kommet til det Resultat, at der manglede Noget, at man maatte have en ny Undersøgelse, at der maatte tilveiebringes nye Oplysninger, saa er det i flere Tilfælde blevet besluttet her i Folkethinget, at Statsrevisionen for det næste Regnskabsaar skulde anstille Undersøgelse med Hensyn til den paagjældende Post, for at oplyse de Mangler, som maatte være tilfede. Derfor de ærede Forslagsstillere havde taget et saadant Forbehold, havde de været i Overensstemmelse med den tidligere Fremgangsmaade i visse Tilfælde. Men det, som her foreligger, er ingen Kvittering, og det er heller ikke nogen Regtelse af at godkjende Regnskabet. Der

er Ingen, som kan sige med Hensyn til denne Del af Endringsforslaget, om Rigsdagen virkelig har fritaget Ministrene for Ansvar eller ikke. Dertil hører en Undersøgelse af Regnskabet, og denne Undersøgelse kan, saavidt jeg forstaa Grundloven og Statsrevisionens Instrux, kun foretages af Statsrevisionen, og altsaa vil Thinget ikke kunne komme til at tage nogen fremtidig Beslutning om disse midlertidige Finanslove, medmindre Statsrevisionen paany har gennemgaaet dem og fremlagt en Betænkning derom. Men det staar der ikke Noget om i denne Passus af Forslaget, og det kan altsaa heller ikke opfattes som Noget, der er Forslagsstillernes Mening. Jeg opfatter nemlig denne Passus saaledes, at Thinget hermed giver denne Sag fra sig og ikke venter, at den nogensinde skal komme mere her tilbage, og overlader det i ethvert Tilfælde til Rigsretten, hvis der blev besluttet Liltale mod Ministeriet, at afgjøre, hvorvidt det forholder sig rigtigt med disse Love, eller hvorvidt Statsregnskabet efter disse Love maatte være rigtigt eller urigtigt; men det er ikke den Maade, hvorpaa Sligt skal afgjøres her, thi efter Grundloven skal der tages en virkelig Beslutning derom, og det har, for at jeg atter skal gjentage det, altid været forstaaet saaledes „passere“ eller „ikke passere“, eller ialfald en Henviisning til ny Undersøgelse hos Statsrevisionen. Jeg vil paa ingen Maade være med til at afvige fra den Praxis, som har uddannet sig her og som er blevet debatteret mange Gange her i Folkethinget, og jeg vil paa det Bestemteste modsætte mig det, saa ofte der maatte fremkomme et saadant Forslag som det, der her er stillet. — Forfaauidt nu det foreliggende Endringsforslag har optaget under sit Nr. 2 det Mindretalsforslag, som blev forkastet ved denne Sags første Behandling, saa tror jeg ikke, at dette Forslag er blevet hverken værre eller bedre siden den Tid, og jeg skal derfor ikke gaa ind paa det, men henholde mig til mine Bemærkninger derom tidligere. — Ved at læse Rigsdagstidenden opdager jeg, at det Slutningsforedrag, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds (Hørup) holdt under denne Sags første Behandling, indeholdt den besynderlige Udtalelse, at jeg ikke skulde have gennemlæst Statsrevisionens Betænkning, hvorom jeg havde afgivet en Betænkning baade i forrige Rigsdagssession og i denne, og hvorom jeg udsærlig har udtalt mig to Gange her i Thinget. Denne besynderlige Bemærkning har den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds fremsat, idetmindste staar det saaledes Spalte 2877. Jeg finder, at det er en temmelig nærgaaende Udtalelse mod en Ordfører, men jeg findar den fra denne Talers Side aldeles uforklarlig; thi i den Udvalgsbetænkning, som forelaa her i Folkethinget i forrige Session, og som blev afgivet den 6te Juli 1880, og som den ærede Rigsdagsmand har sat sit Navn under,